

عنوان مقاله:

مروری بر رهایش دارو از نانوالیاف برپایه آمیخته های پلیمرهای زیست تخریب پذیر سنتزی

محل انتشار:

فصلنامه بسپارش، دوره 7، شماره 2 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

یاسمن جهانمردی - یزد، دانشگاه یزد، پردیس فنی و مهندسی، دانشکده مهندسی نساجی، صندوق پستی: ۷۴۱ - ۸۹۱۹۵

محمدعلی توانایی - لبنان، بیروت، دانشگاه بیروت، دانشکده مهندسی شیمی و نفت، صندوق پستی: ۰۲۳۶ - ۱۱

علیرضا تهرانی بقا - لبنان، بیروت، دانشگاه بیروت، دانشکده مهندسی شیمی و نفت، صندوق پستی: ۰۲۳۶ - ۱۱

خلاصه مقاله:

استعمال دارو با روش های معمول (گوارشی و غیرگوارشی)، باعث افزایش غلظت دارو در بدن می شود. با کاهش مقدار دارو پس از گذشت چند ساعت، بیمار مجبور می شود تا دوباره دارو مصرف کند و این چرخه ادامه می یابد. با پیشرفت علم و فناوری در حوزه نانو، سامانه های دارورسانی کنترل شده جایگزین روش های معمول مصرف دارو شده اند. این سامانه ها بهبود درخور توجهی را در زمینه درمان بیماری ها ایجاد کرده اند. سامانه های مزبور برای رهایش کنترل شده، نیازمند بستر پلیمری زیست تخریب پذیر و زیست سازگار در درون بدن هستند. پلیمرهای زیست تخریب پذیر به دو دسته کلی طبیعی و سنتزی تقسیم بندی می شوند که هر یک ویژگی های خاص خود را دارند. با توجه به اینکه هر پلیمر دارای معایب و مزایایی است، استفاده از آمیخته پلیمری مهندسی شده برای تولید نانوالیاف با دارورسانی کنترل شده مورد توجه قرار گرفته است. در این مقاله مروری، اثر آمیخته پلیمرهای زیست تخریب پذیر سنتزی در دارورسانی نانوالیاف بررسی شده است.

کلمات کلیدی:

نانوالیاف، الکتروریسی، دارورسانی، پلیمر زیست تخریب پذیر سنتزی، آمیخته پلیمری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/703709>

